

Do Brijuna i natrag

Autor Administrator

Radni izlet na Brijune

A.B.

Ovoga sam se puta doista veselio što sam na popisu pozvanih putnika za Brijune. Prvi put je to bilo pred pet godina, odmah nakon što sam se našao u“paketu“svoje firme koju je preuzela ova sadašnja, daleko veæa i moænija, koja je tamo imala svoju godišnju konferenciju.

Bio sam tada impresioniran velièinom skupa, dobrom organizacijom koja mi je do tada bila nepoznata, mladošæu, lijepotom, disciplinom i pameæeu sudionika, samom dvoranom za koju sam znao da se u njoj u jednom povjesnom trenutku odluèivalo od sudske i životima stanovnika ondašnje države, a ponajviše s dvoje prvih ljudi u tvrtci - braènim parom, koji su sve to osmisili i ostvarili.

Nisam baš svjetski putnik, ali sam tijekom svojih „lijepih“

godina dosta spoznao o svijetu, i nisam
 se mogao ne èudititi, ne diviti se i ne prièati gdje sam se god
 našao, o
 svojim dojmovima: svjetska razina u najboljem
 smislu. Stvoriti iz jednog,
 doduše dobrog odvjetnièkog ureda, tvrtku sa tri i pol tisuæa ljudi, dati
 odlièan posao i kruh tolikim obiteljima, upravljati njima tako znalaèki i
 efikasno, (dok mnogi drugi oèajavaju i odustaju zbog našeg neukrotivog
 mentaliteta), motivirati ih do granica fanatizma, nauèiti ih radu, redu,
 gotovo
 vojnièkoj disciplini i odgovornosti, a iznad svega oduševljenju i
 lojalnosti za svoju tvrtku –
 pa što bi se više od toga moglo u životu
 poželjeti. Ostvarenje sna u najboljem smislu rijeèi.

Nakon te prve konferencije dolazile su druge,
 uvijek iste po
 atmosferi, po tonu i energiji, ali
 uvijek malo drugaèije i bolje, i uvijek sa spomenutim parom kao glavnim generatorom svega što je kljuèeno.
 Pitao sam se bi li sve to uopæe moglo funkcionirati bez njih. Tako
 dobro- teško.

{moszoomthumb imgid=1042 itemid=35} I sada opet, nakon odraðene
 radne šihte, ugodna vožnja luksuznim autobusom kroz
 zimske krajolike Gorskog Kotara i prelijepe Istre
 - susret s najljepšim morem na svijetu u
 mjestancu živopisnih boja - Fažani,
 koje gleda prema nedalekom
 šumovitom Brijunskom arhipelagu. »Sliku mile
 Istre naše
 ja u srcu nosim svom...« Tko je ono tako lijepo pjevalo?

Na ovakav put ne može se bez male pripreme, bez
 makar male
 virtualne šetnje kroz prostor i povijest
 kraja u koji idete. A velika je mreža neiscrpni izvor informacija.

(...) Stvoritelj je
 dio Zemlje naumio oblikovati prema slici Raja. Tako je nastala Istra,
 nalik
 vrtu obrasлом predivnim drveæem i prostranim livadama, koji oplakuje
 plavo more
 i poziva ljude sretnom životu. No ljubomorni vrag uništio je njegovo
 djelo razrezavši vreæu u kojoj je anđeo nosio ostatke neiskorištenog
 kamenja,
 te se tisuæe kamenih stijena prosulo po istarskoj zemlji, zemlji
 kontrasta, u
 isto vrijeme pitomoj i surovoj, plodnoj i škrtoj, sunèanoj i oblaèenoj.
 Rastuženi anđeli su prikupili djeliæe Raja preostale meðu rasutim

kamenjem i zaštitili ih morskim valovima. Tako su nastali Brijuni
 (...)
<http://www.brijuni.hr/Home.aspx?PageID=7>

(...) Veći dio povijesti Istra je, kao o ostali dijelovi Hrvatske bila u sastavu susjednih država. Naime, cijela Istra je bila dio Austro-Ugarske Monarhije (1867.-1918.). Za to je vrijeme imala kao i ostali dijelovi Monarhije vlastiti pokrajinski Sabor.

Za vrijeme Austro-Ugarske na teritoriju Istre i Dalmacije su djelovali tzv. Autonoma-pokret koji se protivio ujedinjenju sa Banskom Hrvatskom. Također i u sastavu Italije (1918.-1943.. U to vrijeme provođena je represija nad Hrvatima i sustavna talijanizacija pod kojom je i nacionalni sastav Istre znatno izmjenjen sustavnim doseljavanjem Talijana iz susjednih sjevernih talijanskih krajeva.

Nakon Drugog svjetskog rata SFR Jugoslavija je izvršila pak represiju nad Talijanima u Istri, što rezultira njihovim egzodusom koji se mjeri desecima tisuća prognanih osoba. Od toga razdoblja do danas doselile su se u Istru deseci tisuće osoba iz drugih djelova Hrvatske i drugih krajeva tadašnje SFR Jugoslavije (posebno iz Srbije). Za vrijeme velikosrpske agresije u taj od rata početkom dio Hrvatske doselili su se brojni prognanici iz stradalih dijelova Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Sve do 5. stoljeća područje Istre bilo je pod utjecajem Rimskoga Carstva. Doba je to kada nastaju neki od najistaknutijih spomenika u Istri poput pulske Arene. Uskoro æe na ova područja poèeti sve jače doseljavanja Hrvata i Slovenaca (...) Vikipedija

(...) Nekropole

<http://www.mojsvijet.hr>

Powered by Joomla!

Generirano: 1 July, 2025, 02:24

ilirske, conquiste romanske, i
 hramovi i bazilike i katedrale; i glagoljaški pjesnici poput Jurja
 Žakna, i
 koloni i biskupi, reformacija i protureformacija, romanika i gotika i
 ruralna
 gotika; literatura liturgijska i laicistièna, hrvatska i talijanska, i
 Herman
 Dalmatin i Franciscus Patricius; umjetnici hrvatski Vincent i Ivan iz
 Kastva i
 umjetnici talijanski Bernardo Parentin i Andrea di Montona; Vlaèiæ i
 Vergerio,
 Stjepan Konzul Istranin i Franjo Glaviniæ… I tako preko Pietra
 Stankovicha (Stankoviæ)
 i Luke Kirca do Bože Milanoviæa i Antonija Santina, preko Mate Balote i
 Piera
 Antonija Quarantotti-Gambinija do Zvane Èrnje i Oswalda Ramousa(…) Milan
 Rakovac, Vjenac, MH)

Potpuno sam opušten, nemam posebnih radnih obveza
 osim biti
 nazoèan, a jedini revkizit u torbi na
 kojega sam dobro pazio da ga ne zaboravim je pravi profesionalni
 fotografski
 aparat. Naravno uz obvezne upute o upotrebi. Netko mi je kasnije dobacio
 u
 šali – „Bolji nego Jerkin“
 Uzvratio sam na isti naèin: „ Nije bolji, ali
 skoro“.

Kratka plovidba malim brodiæima i
 veæ smo u luci u kojoj dominira
 za kej privezana velika jahta, Marijan kaže, najveæa
 i najljepša jahta na Jadranu, koja
 nije mogla naæi bolje i ljepše mjesto za vez, i
 koja se svojim volumenom, linijama i modrobijelim
 koloritom, savršeno uklapa u vizuru mramornobijelih zdanja hotela, crkve i vila, znalaèki
 uklapljenih u perivoj bujne crnogoriène vegetacije, svega skupa
 osmišljenog u
 vrijeme kad smo bili dijelom Austro – Ugarske carevine,

Smješanje u hotel Neptun; Marijan i ja dobijamo
 apartman s
 velikim sobama, u kojima su vjerojatnoa, za vrijeme Maršala odsjedali
 ministri
 nesvrstanih. Najljepša je terasa s koje puca pogled na
 sunèano
 plavetnilo mora i neba prema
 obali Istre. Ipak, hoæeš – neæeš pogled

svako malo skrene prema luci s jahtom i uglađenim mornarima pored nje,
 koji ljubazno odgovaraju na
 pitanja radoznalih posjetitelja, uglavnom o moguænostima broda –
 njegovoj
 brzini, sigurnosti itd. A motori tiho
 bruje...èeka se samo zapovijed...

Nakon smještaja, osvjeæenja i presvlaæenja,
 spuštamo se u
 prizemlje, u kafe bar hotela. Susreti, pozdravi, osmjesi, šale, pitanja, dogовори... Gojko zove u šetnju.
 Dobra ideja, pristajem, ali... noæ brzo pada, a noæ je noæ, nije ti baš
 svejedno, pa to odgaðam za sutra rano,
 prije poèetka programa. Za sada samo kratka šetnja do jahte i natrag u
 hotel. Referenti
 malo nervozni, brušenje prezentacija
 traje cijelu noæ. Mi, obièeno društvo – uživamo. Nadam se
 zasluženo. Veæ
 smo navikli na luksuz, kojega ranije nisam mogao ni zamisliti: sve nam
 je
 dostupno. Ali, svi znamo pravu mjeru. Sreæemo i pozdravljamo onaj spominjani par: uzvraæaju srdaèeno,
 druže se s ljudima, djeluju vedro i
 opušteno, pa zašto onda ne
 bi i mi isto tako?

Preskoèit æu opis veèeri
 koja je bila lijepa, bogata i
 zanimljiva; moj cimer Marijan i ja , zajedno s njegovim kolegama iz stoèene
 Slavonije, pretresli
 smo sve što je trebalo i
 nije, ni aktualnu politièku situaciju nismo
 propustili; nismo smo se baš u svemu potpuno
 složili, ali se nismo ni ljutili zbog toga, znali smo odustati od inzistiranja na ispravnosti svoga
 stajališta;
 propustit æu opis prvog dana, pa i drugog dana konferencije, koja je kao
 i
 obièeno bila odlièno pripremljena i realizirana, uzet æu bicikl i fotoaparat
 i krenuti oko otoka.

Ako vas zanima što sam uhvatio kroz objektiv aparata, kliknite na galeriju ove stranice. Ako želite dozнати više o arhipelagu kliknite na link Web stranice otoka. A ako želite jošviše – udahnuti opojni miris mora, osjetiti dašak povijesti, prošetati lijepo uređenim stazama, odmoriti oèi na prekrasnim proplancima kojima iznenada protreèi stado plahih gazela ili antilopa, vidjeti što je to najbolja svjetska perivojna arhitektura, o kojoj kao da skrbi onaj prvi zagrebaèki šumar Pero Š, e pa onda dođite na ovaj rajske otok. Ako ne možete, ako vam se ne da, ako nemate vremena, evo još nekoliko detalja... <http://www.brijuni.hr/Home.aspx?PageID=7>

Kastrum

{moszoomthumb imgid=1071 itemid=35}{...} Najslojevitiji brijunski lokalitet prostire se na površini nešto veæeoj od 1 ha. Nalazi iz razdoblja rimske republike i carstva, kasne antike, Istoèenih Gota, Bizanta, karolinškog razdoblja i Venecije svjedoèe o dugogodišnjoj naseljenosti.

U razdoblju Augustove vladavine, djelimice na podruèju prve vile, podignuta je nova rustièka vila (dimenzija 51 x 59 metara) sa središnjim dvorištem i ureðajima za proizvodnju maslinova ulja i vina te podrumima, kao i skromnije uređenim stambenim prostorima.

Život unutar vile odvijao se do kraja 4. st. kada je uslijed nastalih društvenih promjena vila prerasla u naselje zbijenog tipa sa kuæama, postrojenjima za preradu maslina i grožđa, spremištim, radionicama, kovaènicama, krušnim peæima, ukratko svim sadržajima potrebnim za samostalno funkcioniranje jedne zajednice. Naselje se postepeno širilo, a za njegovu zaštitu podignuti su snažni bedemi(...)

Kamenolomi

(...) Èišæenjem starih kamenoloma od otpadnog kamenja nakupljenog dugotrajnim radom brijunskega kamenorezaca (još od antièkog razdoblja), Alojz Èufar, šumar i projektant vseh brijunskega šetnica, oblikoval je brežuljke. Tako so nastala šetališta ugodna v svakem dobu godine: zaštiæena od ljetne žege in hladnih zimskih vetrova, postala so omiljena odredišta ljeèilišnih gostiju. Jedan od kamenoloma je dobil ime po dr. Robertu Kochu, velikemu istraživaèu ki je otok oslobodil od malarije, 1905. godine postavljena je spomen ploèa s natpisom: DEM GROSSEN FORSCHER - DEM BEFREIER DER INSEL - VON DER MALARIA - DR ROBERT KOCH annis 1900-1901. (...)

Malo me rastužila prièa o nekadašnjim vlasnicima otoka, obitelji Kupelwieser, ki so se bili toliko bližili s otokom da so se tu napravili in poslednje poèivalište, mauzolej. S urušavanjem Austrougarske Monarhije koncem Drugog svetskega rata dolazi in do njihovog tragiènega kraja. (...) Marija Kupelwieser (1850.-1915.) koja je vjerno pratila svoga supruga v ostvarenju njegova brijunskega sna, sahranjena je tu uz mlaðega sina Karla ki je po oèevi smrti (1919.) preuzeo upravljanje otokom. Nakon niza neuspjelih poslovnih poteza, uslijed ekonomske, a naposljetku in emocionalne krize lovaèkom si je puškom okonèao život. Paul Kupelwieser je uslijed okolnosti umro v Beèu. Na nadgrobnoj ploèi ispod njegova imena samo je ime voljenog otoka(....)